

DE MENS ACHTER...

EDWIN EVERS

In de serie "De mens achter..." betreft het telkens een diepte-interview met een bekende Nederlander of markante ondernemer uit Twente. Het gaat hierbij niet om wat de persoon doet maar om wie de persoon is. Dit keer sprak ik met Radio 538 presentator Edwin Evers. Het interview "De mens achter" vindt steeds plaats bij De Bloemenbeek in de Lutte. Dit vanwege zijn uitzonderlijke ambiance en mooie ligging.

Edwin Evers (36) uit Hardenberg, is sinds april 2000 te horen op Radio 538 met zijn populaire ochtendprogramma "Evers Staat Op". Elke maandag t/m vrijdag te beluisteren van 06.00 uur tot 10.00 uur. Naast een mooie radio-stem beschikt hij ook over een wonderbaarlijke goede zangstem. In het voorjaar won hij het tv-programma 'Just The Two of Us'. De zangwedstrijd voor bekende Nederlanders. Verder is Edwin ook drummer van zijn band "Evers draait door."

Dit keer ontvingen we de gast niet bij De Bloemenbeek, maar ging ik naar hem toe. We reden in een authentieke Londonse oldtimer "Cab" uit 1968 compleet met originele taximeters en verlichting. (fabrikant/model: Austin Cambridge). De Engelse oldtimertaxi, voorzien van een eigen Butler-chauffeur, wordt o.a. gebruikt om relaties/gasten te transporteren door Twente. We spraken af bij Edwin's stamcafé De Herdenberger in Hardenberg. Vervolgens maakten we een mooie rit in en rondom Hardenberg. De geboorteplaats van Edwin en de plaats die hij zo begeert. Met de grootste zorg had Lars van Galen van De Bloemenbeek een picknickmand bereid met enkele culinaire hoogstandjes die we tijdens onze rit konden nuttigen.

"Daar", zegt Edwin, daar in die discotheek ben ik als 16-jarige begonnen. Het heette toen Celebration. Elke zaterdagavond ging ik op de fiets met mijn platenkoffer achterop er naartoe om te draaien".

Edwin vertelt dat hij twee oudere broers heeft, dat hij uit een leuke en warme familie komt, dat hij nog altijd in Hardenberg woont, passie heeft voor de voetbalvereniging HHC en dat hij door

de weeks hoofdzakelijk in Hilversum woont, met zijn vriendin, in een appartement. Edwin daarover: "In het weekend probeer ik zoveel mogelijk naar Hardenberg te gaan. Ik heb hier ook een studio en door de week ben ik in Hilversum, dat is wat makkelijker voor mijn werk".

Wie is Edwin Evers?

Edwin denkt even alsof het moeilijk is om daar antwoord op te geven en vervolgens zegt hij: "Dat moet je eigenlijk aan iemand anders vragen".

"Muziek is mijn passie"

Wat typeert jou?

"Ik ben gewoon een Hardenberger en ik ben toevallig in dit vak gerold. Eigenlijk vind ik het moeilijk om mijzelf te typeren. Ik ben vrij rustig en nuchter. Dat is wat ik ook hoor. De instelling en mentaliteit van deze omgeving, waar ik vandaan kom, is daar ook naar. En daar hou ik van".

Wat zijn je hobby's?

"Muziek". Zegt Edwin zonder na te denken. "Verder eigenlijk niks. Muziek is mijn passie. Radio is ook mijn hobby. De band is mijn hobby. Drummen is mijn hobby. Drummen is het leukste om te doen".

Muziek is je passie, wat doet dat met je?

"Dat is moeilijk te beschrijven. Het is gevoel. Muziek kun je gebruiken als je in een bepaalde

stemming bent, maar je kunt het ook gebruiken om in een bepaalde stemming te komen".

Elke ochtend begin je om 6 uur, hoe laat ga je elke avond naar bed?

"Dat is tussen 8 uur en 11 uur. Gisteravond hebben we nog met de band gespeeld en dat duurde tot half 11. Dan lig ik om 12 uur in bed. Dat is voor mij te laat. Voor mijn vriendin is het niet altijd gezellig als ik elke avond om 8 uur in bed zou liggen, alhoewel ze er denk ik niet over zou gaan klagen".

Hoe ziet een voorbereiding van je programma "Evers staat op" eruit?

"Voor mij verschilt dat nogal eens. Sidekicks Rick en Niels doen veel productie en redactie. Zij doen eigenlijk al het voorbereidend werk. We hebben

altijd overleg over de dag van morgen. Zullen we die bellen of die. Of welke band willen we in de studio. Na zoveel jaren is het een redelijk gespreid bedje waar ik elke ochtend in kom. In de loop van de jaren is het zo gegroeid". Edwin vervolgt: "Ik kan de hele middag en avond in de studio zitten om een ingewikkelde sketch op te nemen, bijvoorbeeld een sketch met allerlei bijzondere stemmetjes. En dat is dan soms voor 3 of 4 minuten. Je moet het bedenken en aanvullen met een paar goede grappen. Vervolgens moet je het gaan opnemen en moet het afgemixt worden. Er moeten geluiden bij en onder. Dat lijkt eenvoudig maar het is zeer arbeidsintensief. Dan vliegt de tijd".

Wat is je doorbraak geweest?

"Dat is geweest met de typetjes. Het is begonnen met de De Boertjes. Ik ging van Veronica, dat toen nog op de middengolf zat, naar Radio 3 en toen was net het WK in Frankrijk. Dat was een gouden moment. Iedereen had het erover. Je moet dan ook een beetje geluk hebben. Het was een optelsom van dingen. Het was uniek en het WK was in het vooruitzicht. Ik werd overal gevraagd om de De Boertjes na te doen. Op TV, in andere radioprogramma's, op bedrijfsfeesten. Het was geweldig".

Ben je een gelukkig mens?

Volmondig antwoord Edwin: "Ja, ik doe alleen maar dingen die ik echt leuk vind".

Als jij je leven een cijfer zou willen geven? Welk cijfer zou jij het geven?

Edwin begint: "Ik heb niet zoveel meer te wensen dus ... " Even is er een stilte en proeft hij de gekonfijte eendenbout met eendenlever op Twents roggebrood. "Dan kom ik toch bijna wel op een 10. Dat is misschien overdreven. Dan zou ik maar zeggen een 9".

Wat maakt het dat het een 9 is?

"Het komt misschien clichématig over maar dat komt in eerste instantie omdat ik gezond ben. Dat is het allerbelangrijkste. En ik heb alles wat ik wil. Ik heb een waanzinnige familie, ik heb geen geldzorgen, ik heb het leukste werk dat er is. Ik heb een waanzinnig leuke vriendin. Ik denk wel eens dat het te goed gaat. Er moet eens een keer wat mis gaan. Ik heb nog weinig tegenslagen gehad. Mijn ouders leven allebei nog. Iedereen is gezond". En Edwin sluit af met: "Wat wil je nog meer?"

Wat ontbreekt er dan nog, waarom is het dan toch geen 10?

"Eigenlijk niets. Ik geef voor de vorm een 9. Ik had het dus eigenlijk net zo goed een 10 kunnen geven".

Je bent gezond. Wat doe je ervoor om gezond en vitaal te blijven?

"Helemaal niets": zegt Edwin schaterend. "En daar ben ik ook zo dankbaar voor. Ik sport soms even heel fanatiek en dan weer maanden niet. Ik ben wel redelijk gedisciplineerd. Door de weeks ga ik op tijd naar bed. Als ik in Hilversum ben ga ik regelmatig met de fiets naar het werk".

"Eigenlijk is mijn leven een 10"

Ondertussen drinken we een Chablis 'Premier Cru' 2003 Domaine Beauroy. Edwin over alcohol. "Eigenlijk drink ik door de week niet. Ik merk het 's ochtends direct. Het is niet te combineren met het vroege opstaan. Ik hou van een biertje. In het weekend ben ik dan zeker ook geen geheelonthouder", zegt hij weer schaterend. "Na het voetbal drink ik graag een biertje. Met enige regelmaat worden dat er ook wel eens een paar te veel. Ik verheug me alweer op het weekend als ik met de jongens en broers in Hardenberg naar het voetballen ga. Dat is supergezellig. Die zaterdagmiddag, dat is het leukste moment van de week".

Je zegt dat je nauwelijks tegenslagen hebt gehad. Maar als je terug kijkt in je leven, wat is dan de minste periode geweest?

"Eeeeh", even is het stil "Vanaf mijn 20 - 21ste had ik een vriendin en met haar heb ik 7 jaar een relatie gehad. We hebben samengewoond. Op een gegeven moment was ik daar niet meer blij mee. Ik vroeg me af: Is dit het

nou? Dat was een mindere periode maar niet dramatisch. Zeker als je dat relateert aan andere situaties. Tenslotte er was niemand ziek of er ging niemand dood. Ik was 27 en had nog een heel leven voor me".

En als je die periode een cijfer geeft?

"Dat was een 6. Achteraf is het denk ik een goede levenservaring geweest. Verder heb ik niet zoveel narigheid gehad. Mijn moeder is wel ziek geweest. Die had een tumor in haar hoofd. Dat was een vervelende periode maar dat is weer goed gekomen. En ik heb een goede vriend verloren, Chris Götte, de drummer van Blof. Hij is verongelukt dat was een pijnlijke ervaring".

Je hebt een vriendin en woont samen in Hilversum, al trouwplannen?

"Nee, mijn vriendin Mayke en ik zijn daar niet zo mee bezig. Misschien dat het er ooit van komt en misschien ook niet. Ze is meer het type dat, als we dat zouden doen, dan in bikini ergens op een strand".

Waar mag ze je 's nachts voor wakker maken?

"Voor een Dame Blanche. Zo'n Van de Valk ijsje, daar ben ik gek op. Toen ik vorig jaar 35 werd stond Mayke om 12 uur 's nachts in de slaapkamer met een hele grote Dame Blanche".

Je hebt een nauwe band met je broers, wat maakt die band zo bijzonder?

"Mijn broers Johan en Erik zijn ook mijn vrienden. Ik heb een heel hecht contact met ze. Ik kan alles met ze bespreken. We zullen nooit oordelen en proberen altijd begrip voor elkaar op te brengen. Het is familie en daarmee onvoorwaardelijk. Dat is misschien niet vanzelfsprekend,

maar bij ons is dat wel het geval. Ik spreek ze bijna elke dag even via de telefoon. Er is altijd even contact”.

Heb je door je huidige (radio)wereld vrienden gekregen?

“Nee, niet echt. Ik ken veel mensen, maar dat zijn geen vrienden. Rick en Niels staan heel dicht bij me. Die zou ik als vrienden kunnen bestempelen. Maar voor de rest niet”.

Je bent een nuchter mens, huil je wel eens?

“Nee, ik ben niet zo'n huiler”, zegt Edwin lachend. “Dat strookt ook niet zo met nuchter. Ik ben relativerend, net als mijn vader”.

Waar kun je dan wel om huilen?

“Als ik een programma zie waar het gaat over kinderen. Bijvoorbeeld als ik kinderen zie die kanker hebben en in een ziekenhuis liggen. Als ze daar liggen met al die slangen daarin, met een kaal hoofd. Daar kan ik niet tegen, dat trek ik niet. Daar kan ik wel om huilen. Verder niet zo snel. En bij extreme gevallen als overlijden”.

Je hebt de zangwedstrijd op tv 'Just The Two of Us' gewonnen. Kunnen we nog een plaat van je verwachten?

“Nee, die ambitie heb ik niet. Het lijkt me wel leuk om een keer een eigen plaat te schrijven en die op te nemen met mijn eigen band”.

Zingen is toch anders dan presenteren, hoe heb je dat ervaren?

“Radio is vrij anoniem. Met zingen moet je je behoorlijk bloot geven. En dat ook nog eens voor publiek en live-televisie. Ik vind zingen leuk, maar in deze happening moest ik toch wel wat overwinnen. En dat nog eens voor publiek en live-televisie. Dat was best eng”.

Je bent drummer in je eigen band "Evers slaat door". Hoe is dat ontstaan?

“De band bestaat 7 jaren. Het is begonnen als een geintje. Als een soort democratisch geheel bepaalden we wat we spelen. De band bestaat nu uit 12 mensen en met de crew erbij zijn we met 18”.

Wat voor soort muziek speel je?

Allemaal covers. Van Phil Collins, U2, Earth Wind & Fire. De band bestaat uit allemaal professionals, met een grote blaasselectie, met percussie erbij. Het zijn de beste die er zijn. Er zit geen druk op en de band heeft mijn naam “Evers slaat door”. Dat scheelt wel bij boekingen”, lacht hij.

Hoe zie jij je toekomst?

“Ik blijf dit sowieso nog een paar jaar doen. Ik

heb nog een contract voor 3,5 jaar. Daarna weet ik het nog niet. Als ik stop met dit ochtendprogramma, dan ga ik dat nooit meer doen, ook niet voor een ander. Want als ik dat afsluit dan is dat ook klaar. Dit is een geweldige periode en ik heb daarin iets opgebouwd. Daar ben ik zuinig op”.

Waar stoor jij je aan?

“Ik kan me ergeren aan mensen die zomaar en overall ongevraagd een mening geven. Vooral ongevraagd. Mensen die ongefundeerd maar wat roepen. Over mij vind ik dat niet erg. Ik weet toch wel hoe het zit. Ik ben altijd geneigd om dingen van twee kanten te bekijken. Ik word er af en toe doodmoe van. Dat komt in het programma ook terug. Als iemand A roept zal ik altijd roepen dat er van B ook iets te zeggen valt. Het zit een beetje in me om consensus te zoeken”.

“Als mensen klagen, gaat het erom wat doe je daar zelf aan om dat te veranderen”

Wat wil je mensen meegeven?

De nuchterheid van Edwin komt naar boven en hij begint te lachen of hij een boodschap heeft. Maar opeens heeft hij de geest en begint met overgave te ratelen. “Al die mensen die hun leven geen 10 geven. Die moeten maar eens eerst beginnen om naar zichzelf te kijken. Ik denk dat heel veel mensen dat niet doen. Dat ze niet objectief naar zichzelf kijken. Als mensen in de problemen komen ligt dat vaak aan een ander, maar niet aan zichzelf. Dat is wat ik zie. Als mensen klagen gaat het erom wat doe je daar zelf aan om dat te veranderen. Ik kan me eraan irriteren als mensen dat niet doen. Dat komt ook nogal eens voor in onze wereld. Er lopen wel eens dj's rond die hebben 1 x boe of bah geroepen en die krijgen dan al praatjes. Terwijl ze nog niets hebben gepresteerd. En als ze dan hun deksel op de neus krijgen ligt het niet aan hun zelf”.

Edwin Evers heb ik leren kennen als iemand die het leven begrijpt. Je hoeft namelijk niet hoog van de toren te blazen om gelukkig te zijn. Edwin begrijpt dat om gewoonweg gelukkig te zijn. Edwin laat graag aan anderen over hoe hij is. Luister naar zijn programma en je ervaart wie Edwin is. Het heeft een zeer prettige toon en heeft een vrolijke uitstraling. Is soms ongrijpbaar. Mensen worden in hun waarde gelaten en niet met de grond gelijk gemaakt. Het

programma is daarmee een weerspiegeling van wie Edwin Evers eigenlijk is en zoals ik hem mocht ervaren tijdens dit gesprek.

Tot ziens,
Frank Rekers

Landhuishotel & Restaurant De Bloemenbeek

De nieuwe Chef de cuisine Lars van Galen van De Bloemenbeek had speciaal voor deze gelegenheid een zomerse picknickmand samengesteld. Naast de beleving van de authentieke Londonse oldtimer werden we ook nog eens gastronomisch in de watten gelegd. De picknickmand was uitgerust met: Gekonfijte eendenbout met eendenlever in Twents roggebroomd, zomerse Galia meloen met flinterdun gesneden parmaham, vingersandwich met gerookte zalm en crème van bieslook, vingersandwiches met huisgerookte kalkoenfilet en chutney, assortiment van vers zomerfruit en een wijn: Chablis 'Premier Cru' 2003, Domaine Beauroy.